

Jan Karel: een rijmkroniek in tien strofen

Elk lid van de Lenstra-clan
 Heeft een heel bijzonder gen.
 Want een feestje of partij
 Is onaf, zo vinden zij
 Zonder vrienden-exposé.
 Ik, een Lenstra, doe graag mee
 Met dit nieuwste vriendenboek.
 Vele uren bracht ik zoek
 Met gerijmel en gedicht
 Dat uitsluitend is gericht
 Op Jan Karels leefverhaal.
 Leest en huivert allemaal.

Knaapjes van een jaar of zeven
 Staan vaak vrolijk in het leven.
 Maar al in zijn jongste jaren
 Kon Jan Karel scherp ontwaren
 Dat men wereldse problemen
 Heel erg serieus moet nemen.
 In een korte broek met jasje
 Overhemd en zijden dasje
 Vulde J zijn kinderdagen
 Met het op zijn schouders dragen
 Van de mondiale lasten.
 Iets dat menigeen verraste
 Want Jan Karel Lenstra's maten
 Speelden vrolijk in de straten
 Zonder zich echt druk te maken
 Over serieuze zaken.

Duitsland (1968)

Moeder Lenstra zag al snel:
“Ah, Jan Karel kan ik wel
In gaan zetten voor de klus
Om zijn broertje en zijn zus
Kalm te houden, zoals het hoort.”
Spoedig hadden zij een woord
Waarmee zij hun broederlief
Treffend en zeer expressief
Konden schetsen in de taal.
Maar JK was helemaal
Niet hiermede in zijn sas.
Want zijn geuzentitel was
Niet een uiting van gevlei:
Baaskop, ja zo heette hij.

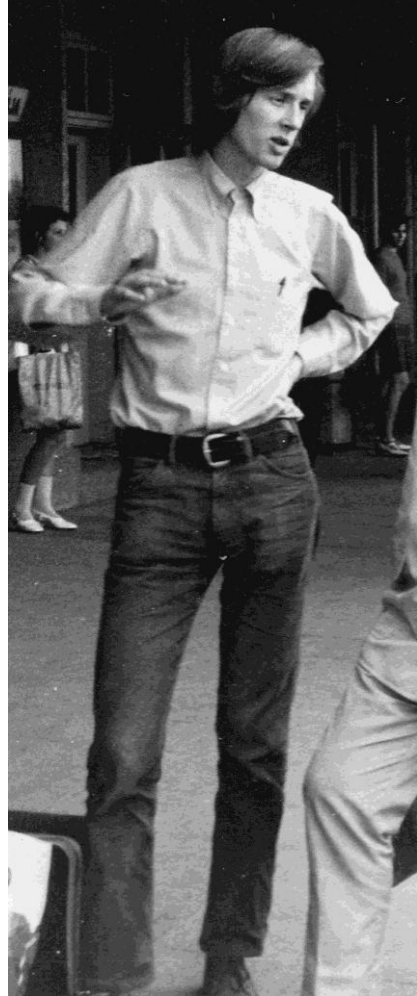
In Jan Karels studiejaren
Kon men echter iets ontwaren
Dat men provoschap kan noemen:
J kan zich erop beroemen
Dat de Mokumse politie
Met hun Ha-twee-o munitie
JK flink hebben beschoten.
Onze held werd natgespoten
Door zijn rol als provo-vechter.
(Critici die zeggen echter
Dat Jan Karels strijdbijdrage
In die veelbewogen dagen
Slechts bestond uit dapper kijken.
Niet heldhaftig mag dit lijken
Maar dat wil ik ferm bestrijden.
Want JK heeft moeten lijden
Door de subversieve daden
Van zijn studiekameraden.

Graf Marx (1970)

Goed, hij is dan niet gestorven
Maar zijn parka was bedorven.)

Na die mooie studietijd
Stortte J zich met veel vlijt
Op promotieonderzoek.
Na voltooiing van dit boek
Ging hij zoeken naar een baan
Want de jaren braken aan
Dat JK behoefte had
Aan een ambt of baantje dat
Echt salaris genereert.
Want JK heeft veel ontbeerd
Tijdens zijn studententijd.
Maar, zo voor de eerlijkheid
Laat ik hier niet onvermeld
dat JK veel extra geld
Door het volgende ontving:
Voor zijn broer- en vriendenkring
Kookte hij met regelmaat.
Geen foie gras of wildgebraad
Maar spaghetti met tonijn
Met een glaasje hoofdpijnwijn
En een rode appel na.
Fijn en goed, etcetera
Maar wat J uitstekend wist
Als goed econometrist:
Slechts de zon krijgt men voor niks,
Meedineren was een riks.
En de gasten van 't diner
Namen braaf dit muntstuk mee.

Hongarije (1971)

Zoals u wel goed zult weten
Wil Jan Karel niets vergeten.
Hij mag dus graag lijstjes maken
Van de te onthouden zaken.
Ik kan ook een lijstje geven,
Maar dan over JK's leven.
Vele academiesteden
Mochten ooit in het verleden
Zich er pauwtrots op beroemen
Om JK te kunnen noemen
Als één van al die personen
Die in deze woonkern wonen
En daar bovendien ook werken
Om de stad zo te versterken.
Tilburg, komt zo bij mij boven,
Rotterdam en Philipshoven.
Eén van JK's vele banen
Was bij de Amerikanen.
In Atlanta, in het oosten
Kon men zich met moeite troosten
Toen JK de bond der staten
Na een tijd weer ging verlaten.
Nu zult u wellicht gaan zeggen:
"J heeft wel iets uit te leggen.
Mocht hij nergens langer blijven?
Wilde men hem graag verdrijven
Om gebrek aan kwaliteiten?"
Dit kan men hem niet verwijten.
Nee, integendeel, zijn gaven
Zijn gemakkelijk te staven
Door de vele publicaties
En de lange lijst citaties
Die hij op zijn naam mag schrijven.
En dit wetenschap bedrijven

Hilversum (1973)

Deed JK vaak met een ander.
 Met die partner, Alexander,
 Schreef hij in slechts één decade
 Stukken voor de beste bladen.
 Ja, de gammawetenschappen
 Maakten voortgang, grote stappen,
 Door het werk van beide heren.
 Weinig man kan dat presteren!

Wat men tevens zeggen kan:
 J is een familieman.
 Hm, dit klinkt wel reuze wee
 U krijgt nu vast een idee
 Van een eindeloze stoet
 Feestjes waar men komen moet
 Zodat hij niet zielig is.
 Nou, dan heeft u het goed mis.
 Want slechts eenmaal in het jaar
 Komen Lenstra's bij elkaar
 In het huis van onze held.
 Iedereen staat steeds versteld
 Van de grote hartelijkheid
 Die Jan Karel dan altijd
 Aan zijn kerstmisgasten biedt.
 Want, heus, ik benijd hem niet.
 Veertig gasten, potverdrie,
 Is een horrorfantasie!
 Maar Jan Karel vindt het goed,
 Blijft gastvrij en welgemoed.
 In zijn overvolle huis
 Kruipt hij achter zijn fornuis
 En kookt als een waar traiteur
 Ieder jaar dezelfde keur
 Aan decemberheerlijkheid.

Groningen (1986)

Het menu bestaat altijd
Uit een zalmhap als entree
En daarna, dus als gang twee,
Volgt een weldoorbraden dier
Dat altijd met veel plezier
Door een broer gekocht wordt bij
Een Speciale Slagerij.
Na het beest volgt steeds de spoom
En tot slot is er een droom
Van een chocoladetaart.
Ja, ik voel me wel bezwaard
Dat ik heel het feestmenu
Hier beschrijf, maar nondeju,
Wat J kan op kookgebied,
Nee, dat kunnen velen niet.

'k Mag misschien de indruk geven
Dat Jan Karels hele leven
Slechts bestaat uit kokerellen
En statistische modellen.
Wel, dit moet ik ferm bestrijden
Want zo in de loop der tijden
Is ook in private sferen
Roerigheid te signaleren.
'k Zal niet erg lang uit gaan weiden
Want ik wil al dat vermijden
Dat maar enigszins mag lijken
Op gemene kletspraktijken.
Mensen die dit rijmwerk lezen
Zijn misschien nu aan het vrezen
Dat Jan Karels vroege jaren
Vol ellendigheden waren.
Maar die indruk mist een reden
Want er was in het verleden

Zeker iets met blijdschapswaarde:
 Nicht Catrien kwam op de aarde!
 Maar met A. is 't niet gelopen
 Zoals ieder pleegt te hopen.
 Maar er kwam weer nieuwe vreugd:
 J begon een tweede jeugd.
 Op een leeftijd dat een man
 Zonder gêne zeggen kan:
 "Ik ga lekker met pensioen."
 Ging JK iets anders doen.
 Want het lukte Don Juan om
 Een charmante, jonge blom
 Te verleiden tot de echt.
 Heel erg knap, dat moet gezegd.
 En bij trouwen, raar maar waar
 Hoort altijd een kinderschaar.
 Binnen heus een mum van tijd
 Werde de Lenstra-clan verblijd
 Met een lieve nieuwe nicht.
 En dit vrolijke bericht
 Kreeg een vrolijk supplement:
 Nog een kleine Lenstra-vent.
 (Lenstra-Aardal moet het zijn
 Maar dat loopt helaas niet fijn.)

Zwitserland (1989)

Lezer, u hoeft niet te vrezen,
 Dat u nog erg lang moet lezen.
 Deze ellenlange mare
 Handelt over al J's jaren
 Die tot dusver zijn verstreken.
 De auteur heeft niet gekeken
 Naar de jaren die gaan komen.
 't Is wel aardig om te dromen
 Over JK's toekomstplannen.

Leert hij ooit zich te ontspannen?
Gaat hij ooit eens cello spelen?
Leert hij gramschap te verhelen?
Kan hij Ivans completeren?
Zal hij eindelijk eens leren
Dat men T-shirts heus mag dragen?
Deze, en nog veel meer vragen
Moeten nog beantwoord worden.
Maar 't is zeker, een verdorde,
Saaie, donkergrijs behaarde
(Dat is Wansbeeks voor bejaarde)
Zal men J nooit kunnen noemen.
Hij kan zich nog steeds beroemen
Op veel vuur en levenskrachten.
Niemand zal daarom verwachten
Dat J langzaam uit zal doven.
Wij in Groningen geloven
Dat JK een mens zal blijven
Waar veel over valt te schrijven!

Willemien Lenstra
Tom Wansbeek
Jacob Wansbeek
Fokelette Coelingh
Lotje Wansbeek
Clazina Wansbeek
Han Thomas Adriaenssen